

Брюксел, 30.11.2012
COM(2012) 713 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

Морска стратегия за Адриатическо и Йонийско море

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Морска стратегия за Адриатическо и Йонийско море

Разположени централно в Северното Средиземноморие, Адриатическо море и граничещото с него Йонийско море представляват важна мореплавателска и морска зона в Европа. Перспективата за присъединяване към ЕС означава, че ще има постоянно нарастване на свободното движение на хора, стоки и услуги. Изменението на климата и неговото въздействие представляват все по-голяма заплаха за крайбрежните зони. Крайбрежните държави все още имат различни нива на опит, технически капацитет, финансови ресурси и знания и умения във връзка с осигуряването на устойчиво развитие на техните морски и крайбрежни райони.

Моретата, островите и крайбрежните райони са сложни и взаимосвързани системи. Затова не е изненадващо, че държавите в района на Адриатическо и Йонийско море решиха да засилят сътрудничеството си, като се започне от морето — техният основен естествен актив.

ВЪВЕДЕНИЕ

(1) Цели

В настоящото съобщение се прави оценка на нуждите и потенциала на свързаните с морето дейности в района на Адриатическо и Йонийско море и се очертава рамка за постигане на съгласувана морска стратегия и съответен план за действие до 2013 г. В случай че държавите — членки на ЕС решат да поискат от Комисията да изготви стратегия на ЕС за района на Адриатическо и Йонийско море, тази морска стратегия може да стане първият компонент на такава макрорегионална стратегия на ЕС, която да покрие допълнителни области.

Стратегията ще определи жизнеспособни действия и съвместни инициативи, насочени към предизвикателствата и възможностите с трансгранично измерение, които могат да бъдат решени само чрез общ ангажимент. Тя ще се възползва от съществуващите ресурси, законодателство и структури, за да укрепи трансграничните партньорства и да определи приоритетни цели, около които могат да се обединят местните, регионалните и националните участници, за да превърнат приоритетите на стратегията „Европа 2020“ в целеви действия.

Благодарение на интелигентното управление прилагането на настоящата стратегия може да се прояви като фактор, стимулиращ икономиката, без да са необходими допълнителни средства. Стратегията също така ще помогне за по-добро формулиране на предложенията за проекти и координиране на тяхното финансиране и изпълнение, особено с оглед на по-ефективното изразходване на средства съгласно новата финансова рамка за периода 2014 — 2020 г. Морските проекти могат да бъдат

финансирани по различни програми и финансови инструменти на ЕС, като в същото време се зачитат компетенциите на държавите членки, които отговарят на условията за подпомагане. Те включват ЕФРР, КФ, ЕСФ, ЕФР¹ и други програми и инструменти за финансиране, настоящи (като РП7² и LIFE+³) и бъдещи (като Механизма за свързване на Европа и ЕФМДР⁴). Освен това средствата по ИПП⁵ трябва да бъдат мобилизирани, за да се включат страните кандидатки и потенциални кандидатки в бъдещи действия. Съществуват и други възможни източници на финансиране като например международните финансови институции, включително чрез Инвестиционната рамка за Западните Балкани (ИРЗБ), национални, регионални и местни ресурси, както и частни инвеститори. Следва да се обърне внимание на тяхното ефикасно комбиниране в стратегическата рамка. Ще бъде обърнато внимание и на правилата за конкуренцията, ако финансирането на даден проект може да се счита за държавна помощ.

Стратегията ще положи основата за растеж, като подпомага дългосрочните устойчиви и отговорни риболовни дейности, доброто екологично състояние на морската среда и осигури по-безопасно и сигурно морско пространство. Тя също така ще спомогне за решаването на хоризонтални въпроси като например ефикасното адаптиране към последиците от изменението на климата. Това ще насърчи интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж на морската икономика, като по този начин ще допринесе за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“.⁶

(2) Географски обхват

Адриатическо и Йонийско море⁷ свързват териториите на седем държави: три държави — членки на ЕС (Гърция, Италия и Словения), една присъединяваща се страна (Хърватия), една страна кандидатка (Черна гора) и две потенциални кандидатки (Албания и Босна и Херцеговина). Сърбия, която също е страна кандидатка, е един от осемте членове на Адриатическо-йонийската инициатива.⁸ Други държави в района също имат политически и икономически интерес в морските дейности в Адриатическо и Йонийско море, и по този начин могат да бъдат привлечени за участие в специфични дейности в зависимост от всеки отделен случай.

(3) Контекст

Вече е налице широко сътрудничество между крайбрежните държави на Адриатическо и Йонийско море, дължащо се отчасти на европейските програми като например Адриатическата програма за трансгранично сътрудничество в рамките на ИПП и бъдещи програми, обхващащи района, и отчасти на други инициативи като например Адриатическо-йонийската инициатива.

1 Европейски фонд за регионално развитие, Кохезионен фонд, Европейски социален фонд, Европейски фонд за рибарство.

2 Бъдещата рамкова програма за научни изследвания и иновации („Хоризонт 2020“).

3 Финансовия инструмент за околната среда.

4 Европейски фонд за морско дело и рибарство.

5 Инструмент за предприемаческа помощ

6 COM(2010) 2020 окончателен.

7 За целите на настоящия документ се позоваваме на определението на Международната хидрографска организация, което посочва за южна граница на Йонийско море линията от Cape Tenaron до Capo Passero.

8 АЙИ е инициатива за регионално сътрудничество, чието начало бе поставено с декларацията от Анкона през 2000 г. Сърбия стана член на АЙИ като наследник на държавния съюз на Сърбия и Черна гора.

Настоящото съобщение предоставя рамка за адаптиране на интегрираната морска политика към нуждите и потенциала на природните ресурси и социално-икономическия контекст на морските и крайбрежните райони на Адриатическо и Йонийско море. В заключенията си относно интегрираната морска политика от декември 2011 г. Съветът изрази подкрепата си за *„текущата дейност на държавите членки в района на Адриатическо и Йонийско море за подобряване на морското сътрудничество с трети съседни държави в района в рамките на макрорегионалната стратегия“*. Както се подчертава в „Декларацията от Лимасол“⁹, сътрудничеството във връзка с морските басейни е важен етап от развитието и прилагането на интегрираната морска политика на ЕС. Опитът, придобит в Балтийско море¹⁰, в река Дунав¹¹ и в Атлантическия океан¹² може да осигури полезни примери и поуки. Идеите, представени по-долу, бяха потвърдени на три работни семинара със заинтересованите страни, организирани през 2012 г. в Гърция, Италия и Словения.

9 Декларация на министрите от ЕС, отговарящи за интегрираната морска политика, и на Европейската комисия относно програма за растеж и работни места за морския сектор и морското корабплаване, приета на 8 октомври 2012 г.

10 COM(2009) 248 окончателен и COM(2012) 128 окончателен.

11 COM(2010) 715 окончателен.

12 COM(2011) 782 окончателен.

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОГРАМА ЗА ИНТЕЛИГЕНТЕН, УСТОЙЧИВ И ПРИОБЩАВАЩ РАСТЕЖ ОТ МОРЕТО

СТЪЛБ 1: Максимално използване на потенциала на синята икономика

В съобщението „Син растеж: Възможности за устойчив растеж в морските дейности и корабоплаването“¹³ Комисията прави преглед на европейската синя икономика. С цел да осигурят икономически растеж от морето, държавите трябва да създадат подходящи условия за новаторство и конкурентоспособност, както и да насочат своето внимание към областите на сравнително предимство.

1.1 Определяне на условията за новаторство и конкурентоспособност

Трябва да се разгледат редица стимулиращи растежа фактори и проблеми, за да се постигне потенциалът за растеж на мореплавателските и морските сектори. Те включват административното опростяване и хармонизиране, нуждите от умения, научните изследвания, развойната дейност и новаторството, морските клъстери, интелигентната и съобразена с климата инфраструктура и квалифицираната и мобилна работна ръка. Подходящите условия за тяхното развитие ще помогнат на ключови сектори в зоната — като корабостроенето, мореплаването за развлечение и логистиката — да укрепят своята конкурентоспособност и да се насочат към нови възможности за бизнес. В района Friuli Venezia Giulia, Ditenave дава добър пример за морски клъстер, обединяващ високотехнологичната промишленост, университетите и регионалните органи.

Нарасналото икономическо използване на морското и крайбрежното пространство може да засили конкуренцията за пространство. Морското пространствено планиране (МПП) е ключов елемент за постигане на онзи начин за вземане на решения, който да гарантира равновесие между различните секторни интереси, конкуриращи се за морско пространство. Подобно на това, интегрираното управление на крайбрежните зони (ИУКЗ) дава възможност за решаване на въпроса с нарастващия натиск върху крайбрежните зони. Приоритетният план за действие на UNEP/MAP¹⁴ играе важна роля за подпомагането на ИУКЗ от страна на средиземноморските държави, които прилагат Протокола за ИУКЗ към Конвенцията от Барселона.

В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери за приоритетни области на развитие:

- задълбочаване на административното сътрудничество за опростяване и хармонизиране на формалностите при морския транспорт, както е предвидено в правото на ЕС;
- стимулиране на създаването на морски клъстери и научноизследователски мрежи, както и на формулирането на научноизследователска стратегия за насърчаване на новаторството;

13 COM(2012) 494 final от 13 септември 2012 г.

14 Координационното звено на UNEP/MAP е органът, натоварен с прилагането на Конвенцията за защита на морската среда и крайбрежните райони в Средиземноморието.

- увеличаване на мобилността и квалификацията на работната ръка, включително на прозрачността на квалификациите;
- развиване на МПП и ИУКЗ на национално и трансгранично равнище въз основа на екосистемния подход и оптимално използване на резултатите от ключови научноизследователски проекти на ЕС относно защитените морски зони.¹⁵

1.2 Съответни мореплавателски и морски сектори

1.2.1 Морски транспорт

Предвид местоположението си по източнoзападната и северноюжната ос на Европа Адриатическо и Йонийско море представляват важен морски транспортен маршрут. Редица централноевропейски държави без излаз на море зависят в голяма степен от северните адриатически пристанища за своя внос. Пет северни адриатически пристанища (Копер, Равена, Риека, Венеция, Триест) са обединени в логистичната платформа на Асоциацията на пристанищата в северната част на Адриатическо море (NAPA). Конкуренетоспособността на адриатическите и йонийските пристанища, както бе установено при текущото разработване на стратегията на ЕС за пристанищата, чиито съответни предложения се очакват в началото на 2013 г., зависи измежду другото от:

- способността им да увеличат интермодалността чрез интегриране на морския и сухоземния транспорт. Балтийско-адриатическият и средиземноморският транспортен коридор, предвидени в Механизма за свързване на Европа, ще компенсират липсата на железопътни и автомагистрални връзки;
- ефикасната и екологосъобразна дейност.

Пристанищата играят ключова роля за осигуряване на териториално единство и социално сближаване. Морските връзки за превоз на товари и пътници между адриатическите и йонийските държави обаче рядко са предпочитан избор. Предвид значителния брой държави и градове около Адриатическо и Йонийско море, както и относително късите разстояния по вода между тях, потенциалът за развитие на морския транспорт на къси разстояния е голям. Адриатическата морска магистрала¹⁶ дава пример за усилия с цел осигуряване на жизнеспособна и надеждна транспортна услуга чрез трансевропейска мултимодална транспортна система. Трансграничните фериботни връзки са от особено значение поради големия брой острови около хърватските и гръцките брегове.

В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери на потенциално приоритетни области, които да се разработят в планираната стратегия за пристанищата и в бъдещите действия по TEN-T:

- оптимизиране на интерфейси, процедури и инфраструктура с оглед да се улесни търговията с южна, централна и източна Европа;

¹⁵ Напр. проект COCONET на РП7 за океаните.

¹⁶ ADRIAMOS.

- оптимизиране на връзките чрез разработване на интегрирана и основана на търсенето мрежа за морски транспорт с ниска въглеродна интензивност в целия район, като се обърне особено внимание на връзките между островите;
- увеличаване на дългосрочната екологична и икономическа устойчивост.

Конкретните варианти за разглеждане биха могли да бъдат подобряване на връзките на пристанищата с вътрешността и осигуряване на бързото въвеждане на пространство за морски транспорт без бариери (чрез намаляване на административната тежест за вътрешния за ЕС морски обмен в района или чрез стимулиране на ефективността и качеството на пристанищните услуги в района).

1.2.2 Крайбрежен и морски туризъм

Туризмът е от голямо икономическо значение като една от основните и бързоразвиващи се морски дейности. Той е източник на сериозни ползи за регионалната икономика, като създава работни места и насърчава опазването на крайбрежното и на морското културно наследство. Общата търговска марка „AdriIon“ бе разработена от Форума на търговските камари от района на Адриатическо и Йонийско море. Правилното управление на интензивния крайбрежен туризъм е от основно значение, за да се смекчат възможните отрицателни ефекти върху крайбрежната и морската среда, от които той е силно зависим. Например капацитетът на пречиствателните станции за отпадъци или отпадъчни води трябва да се адаптира, за да се избегне директното изхвърляне в морето.

В сектора за морски екскурзии в района на Адриатическо и Йонийско море вече се наблюдава бърз растеж. Венеция и Дубровник се нареждат сред 10-те основни пътнически пристанища в Европа за морски екскурзии. Нарастващото сегментиране на пазара и новите бизнес модели откриват нови възможности за различните пристанища.

И накрая, културното и археологическото наследство в крайбрежната зона и на морското дъно представлява важен елемент по отношение на развитието на туризма и общата идентичност.

В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери за приоритетни области на развитие:

- подпомагане за устойчивото развитие на крайбрежния и морския туризъм, насърчаване на новаторството и общите маркетингови стратегии и продукти;
- гарантиране на устойчивостта на сектора чрез ограничаване на отражението му върху околната среда, като се взема предвид въздействието на изменението на климата;
- насърчаване на устойчивото развитие на морските екскурзии;
- укрепване на стойността и оценката на културното наследство.

Конкретните варианти за разглеждане биха могли да бъдат укрепването на единната марка за насърчаване на туризма в района в съответствие с работата, започната от търговските камари от района на Адриатическо и Йонийско море, и определяне на нови бизнес модели в сектора на морските екскурзии.

1.2.3 Аквакултура

Секторът на аквакултурите в ЕС осигурява около 80 000 преки работни места, които са жизненоважен източник на доходи в множество крайбрежни райони на ЕС. Италия и Гърция са сред първите производители в цялото Средиземноморие на отглеждана риба, като произвеждат над 284 000 тона годишно.

Развитието на силен и висококачествен европейски сектор на аквакултурите, който е екологично и икономически устойчив, има потенциала да допринесе за създаването на работни места и за доставянето на здравословни хранителни продукти. Аквакултурата може също така да намали риболовния натиск и по този начин да спомогне за опазването на запасите от риба. Сметчането на отрицателните влияния е взето надлежно предвид в екологичното законодателство на ЕС.

Редица пречки ограничават разгръщането на пълния потенциал на аквакултурата в ЕС: ограничен достъп до пространство и лицензиране; разпокъсана промишленост; ограничен достъп до първоначален капитал или до заеми за новаторство; отнемачи продължително време административни процедури и бюрокрация. При пълно спазване на принципа на субсидиарност реформата на общата политика в областта на рибарството предлага да се насърчи аквакултурата чрез координиран подход, основан на необвързващи стратегически насоки и общи приоритети и обмен на най-добри практики посредством отворен метод на координация. В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери за приоритетни области на развитие:

- създаване на нови работни места и бизнес възможности чрез по-нататъшна научноизследователска дейност и новаторство;
- в съответствие с принципите на МПП разработване на инструменти за правилно разполагане на аквакултурите във водите, включително инструменти за идентифициране на дейностите за потенциално съвместно използване на пространство с други икономически дейности.

Конкретните варианти за разглеждане биха могли да бъдат сътрудничество за намаляване на административната тежест и оптимизиране на пространственото планиране чрез обмен на най-добри практики.

СТЪЛБ 2: По-здравословна морска среда

В адриатическата и йонийската крайбрежна и морска среда се наблюдава голямо разнообразие на местообитания и биологични видове. Ливади от *Posidonia* и различни морски бозайници могат да бъдат намерени в двете морета¹⁷.

Вследствие на комбинацията от силен антропогенен натиск и топографски характеристики тези местообитания са силно уязвими от замърсяване. Сътрудничеството между крайбрежните държави се осъществява съгласно разпоредбите на Рамковата директива за морска стратегия, Конвенцията от Барселона и протоколите към нея, както и на Съвместната комисия за защита на Адриатическо море и крайбрежните му райони.

Речните вливания оказват значително влияние върху Адриатическо море. Приблизително една трета от средиземноморските континентални води се вливат в северната и централната част на Адриатическо море. Произтичащата еутрофикация е една от основните заплахи в този район¹⁸. Прилагането на разпоредбите на Рамковата директива за водите следователно е от значение за постигането на добро екологично състояние на морската среда.

Освен че представляват естетически проблем, морските отпадъци често пораждат сериозен риск за морския живот. Основните източници на отпадъци са наземните дейности: битови отпадъци, изпускания от туристически съоръжения и отпадни течности от депа за отпадъци.

Районът също така се характеризира с интензивен морски транспорт, който предполага корабни и пристанищни емисии, рискове от произшествия и въвеждане на инвазивни чуждоземни видове чрез изхвърляния на баластна вода. През 2005 г. Хърватия, Италия и Словения подписаха споразумение относно подрегионален план за действие в извънредни ситуации¹⁹, с който се определят правна и оперативна рамка за предотвратяване и борба със замърсяването на морската среда.

В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери за приоритетните области за разглеждане в съответните политики на ЕС:

- осигуряване на добро природно и екологично състояние на морската и крайбрежната среда до 2020 г. в съответствие със съответните достижения на правото на ЕС и екосистемния подход на Конвенцията от Барселона;
- опазване на биологичното разнообразие, екосистемите и техните услуги чрез въвеждане и управление на европейската екологична мрежа Natura 2000, като се вземат предвид и свързаните дейности в рамките на Конвенцията от Барселона;

17 Първоначална интегрирана оценка на Средиземно море в рамките на стъпка 3 от екосистемния подход.

18 Пак там.

19 „Sub-Regional Contingency Plan for Prevention of, Preparedness for and Response to Major Marine Pollution Incidents in the Adriatic Sea“.

- намаляване на морските отпадъци, включително чрез по-добро управление на отпадъците в крайбрежните райони;
- по-нататъшно подобряване на подрегионалното сътрудничество и мониторинга на съществуващите механизми, особено онези, създадени от ЕАМБ за предотвратяването, готовността и координирания отговор на големи нефтени разливи и проучване на възможностите за по-добро използване на наличните ресурси на ЕС.

Конкретните варианти за разглеждане биха могли да бъдат обмен на най-добри практики между управителните органи на защитените морски зони с цел опазване на биологичното разнообразие, използване на работата на Адриатическата мрежа на защитените зони (AdriaPAN), както и прилагането на подрегионалния план за действие в извънредни ситуации, който е възможно да бъде разширен, за да обхване и други адриатически и йонийски държави.

СТЪЛБ 3: По-безопасно и сигурно морско пространство

Предизвикателствата за здравето на човека и екологичното състояние, безопасността и сигурността не са ограничени само до морските граници на една-единствена държава. Целта следва да бъде съгласуван регионален отговор с хармонизирано прилагане на съществуващите правила на ЕС и международни правила и използване на нови технологии.

Съществува нужда някои трети държави в региона да подобрят дейността си като държави на флага и класирането си в списъка за постигнати резултати на Парижкия меморандум за разбирателство за държавния пристанищен контрол. Строгото прилагане на правилата на ЕС и международните правила в крайна сметка ще допринесе за развитието на качествено корабоплаване в района, ще осигури равнопоставеност, ще насърчи мобилността и постепенно ще подготви страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС. Въвеждането на култура на спазване на съществуващите правила на ЕС и международни правила трябва да продължи.

В сравнение с други райони също така има повече преминавания на пътнически кораби годишно, като в същото време превозът на нефт и газ се увеличава. Освен за морски търговски трафик Адриатическо и Йонийско море се използват от престъпни мрежи, занимаващи се с нелегална миграция и други незаконни дейности. Възможностите на публичните органи да наблюдават морския трафик, да реагират в извънредни ситуации, да спасяват човешки животи, да възстановяват морската среда, да контролират риболовните дейности и да се справят със заплахите за сигурността и с незаконните дейности трябва да се укрепят.

Следните въпроси предоставят примери за приоритетните области, които трябва да се разработят, особено в съседните държави в района, като се вземат предвид текущите действия в рамките на правото на ЕС и в съответствие със съответните национални институционални рамки:

- подобряване на културата на спазване по отношение на контрола на държавата на флага и пристанищната държава, отговорността и застраховането на морския транспорт, хигиената на корабната канализация и контрола на заразните болести на корабите, разследването на произшествия и сигурността на пристанищата;
- укрепване на сътрудничеството между националните или регионалните морски органи и ЕС, създаване на механизми, които да дадат възможност за обмен на информация относно морския трафик между националните системи VTMISS²⁰ чрез SafeSeaNet;
- подкрепа за разработването на системи за подпомагане вземането на решения, за развиване на капацитет за реакция в случай на произшествие и за изготвянето на планове за действие в извънредни ситуации;

- осигуряване на подходящи източници на информация за екипажите и навигаторите като например батиметрия, картографиране на морското дъно и хидроложки проучвания и включване на тази информация в електронните морски карти („e-navigation“), особено за ползване от пътнически кораби.

Конкретният вариант, който да се разгледа с цел постигането на тези цели, както стана ясно по време на първия кръг на консултациите със заинтересованите страни, би могъл да бъде осъвременяването на съществуващата система ADRIREP²¹ и интегрирането ѝ със SafeSeaNet.

СТЪЛБ 4: Устойчиви и отговорни риболовни дейности

Стратегията следва да укрепи усилията, насочени към дългосрочно устойчиво и отговорно рибарство, така че риболовните дейности да могат да продължат да бъдат икономически ресурс за крайбрежните райони.

Първо, следва да се търси ефективното прилагане на принципите на общата политика в областта на рибарството (ОПОР). ОПОР защитава прилагането на подход „отдолу—нагоре“ към управлението на рибарството. Общите принципи и инструменти за защитените морски зони от риболовен интерес²², включително приемането на мерки за защита на уязвимите местообитания и някои видове (напр. костенурки, делфини), също биха били от полза за тази област.

Вече съществува сътрудничество в областта на търговските аспекти на рибарството между административните органи и организациите на производителите в Хърватия, Италия и Словения, което доведе например до създаването на Социално-икономическата обсерватория за риболова и аквакултурата в северната част на Адриатическо море. Неговият обхват може да бъде разширен с цел да се развие система за проучване на пазара и съответни услуги, за да се осигури по-добро проследяване на продуктите и да се улесни тяхното пускане на пазара.

В областта на контрола, наблюдението и надзора културата на спазване трябва да се повиши и преносът на информация да се улесни въз основа на обмяна на опит и на най-добри практики, както и на по-нататъшното развитие на общи оперативни инициативи. Актуализирането на всички подходящи оперативни инструменти (системи, оборудване и други ресурси) следва също да бъде проучено.

Вече съществува сътрудничество по научните въпроси и при управлението на рибарството в многостранната рамка на Генералната комисия по рибарство за Средиземно море и регионалните проекти на ФАО (Adriamed и Eastmed). Тези проекти трябва да бъдат укрепени посредством разширяване на участието на всички включили се държави. Успоредно с това би могло да се насърчи по-нататъшно научно сътрудничество между държавите в района, за да се обвържат по-добре научните изследвания с нуждите на рибарството и аквакултурата.

21 Система за докладване на трафика в Адриатическо море.

22 Като защитени риболовни зони по член 19 от Регламента за Средиземно море, зони с ограничения за риболов съгласно рамката на GFCM и специално защитени територии от значение за Средиземноморието по силата на Конвенцията от Барселона.

В светлината на горепосоченото следните въпроси предоставят примери за приоритетни области на развитие:

- постигане на устойчиво управление на рибарството, включително разработването на многогодишни планове и мерки като например защитените морски зони в по-широк смисъл;
- принос за рентабилността и устойчивото развитие на рибарството чрез укрепване на участието на заинтересованите страни в управлението на рибарството и други действия;
- подобряване на културата на спазване, опазване на ресурсите, улесняване на обмена на информация и подобряване на сътрудничеството за контрол на риболовните дейности;
- развиване на научно сътрудничество в областта на рибарството.

Конкретните варианти за разглеждане биха могли да бъдат разработването на система за проучване на пазара и съответни услуги, за да се гарантира, че пускането на пазара на продукти от риболов и аквакултура в района е прозрачно, ефикасно и в пълно съответствие с приложимите правила, както и обмена на социално-икономически данни в риболовния сектор.

СЛЕДВАЩИ СТЪПКИ: КЪМ ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ

Морската стратегия за Адриатическо и Йонийско море ще бъде разяснена подробно в плана за действие, очакван през втората половина на 2013 г., като се зачитат текущите и планираните действия на съответните политики на ЕС. Въз основа на стълбовете, определени в настоящото съобщение, този план ще включва приоритетни области и препоръчани действия за подпомагане с цел да се отговори на предизвикателствата и да се използват възможностите, изложени по-горе. В него също така ще се определят ясни цели в съответствие с тези в стратегията „Европа 2020“. Тези действия ще бъдат предприети от заинтересованите страни в района, с които Комисията ще работи, включително правителства и агенции, райони, общини, представители на бизнеса, изследователи и международни и неправителствени организации.

Комисията ще работи с тези заинтересовани страни и други институции, програмни органи и междуправителствени организации, действащи в района, за да може при необходимост да приведе в съответствие техните дейности с целите на стратегията и да набележи координационни органи за планираните действия и проекти.

Управлението на стратегията следва да бъде определено с цел нейният план за действие да се изготви, наблюдава и изпълнява по най-съгласуван начин.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Комисията е убедена, че тази рамка ще подкрепя всички държави за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ по отношение на техните морски активи, потенциал и устойчиво използване. Тя ще насърчава европейската интеграция и териториалното сътрудничество по гъвкав и приобщаващ начин, като същевременно спазва принципа на субсидиарност. Европейската комисия би искала да узнае дали определените приоритетни области обхващат основните разглеждани въпроси, за които по-нататъшното сътрудничество може да е от значение. Европейската комисия също така би била заинтересована от идеи за ефективна и гъвкава структура за управление, която да придружи стратегията и плана за действие и да приложи действията на практика. Следователно тя приканва Съвета, Европейския парламент, Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет да разгледат и одобрят настоящото съобщение.